

РЕШЕНИЕ

№ 7505

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8028** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75а, ал.1, т. 4 във вр. с чл. 9 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. Ю., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане], подадена на дата 30.07.2025г. и втора жалба от негово име чрез адв Л. от АК - В., постъпила на дата 30.07.2025г., срещу Решение №3895 от 10.07.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, връчено на чужденеца на дата 18.07.2025г.

В жалбата са изложени основания за постановяване на решението в несъответствие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Излага подробни съображения за неправилна преценка на личното положение на оспорващия. Иска от съда да отмени решението със законните последици, като същото се оспорва относно постановения отказ да се предостави статут на бежанец на основанията по чл.8, ал.1 и ал.2 ЗУБ и да се предостави хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1 ,т.3 ЗУБ, в контекста на направените оспорвания с жалбата.

Жалбата се поддържа в съдебно заседание от оспорващия лично и чрез адв. Л., иска се от съда да отмени решението като незаконосъобразно - издадено при съществено нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения, основания по чл.146, т. 3 и т. 4 АПК.

Пред съда жалбоподателят М. А. Ю. заяви следното: на интервюто не казах тези неща, защото ме беше срам, притеснявах се и не знаех как ще реагират. След това, като запознах с тази организация и ми обясниха, че няма нищо срамно и трябва да кажа истината, и чак сега

признавам тези неща. От агенцията ми искаха медицинско и аз отказах, и затова са ми отказали молбата. Искаха да се види каква сексуална ориентация имам и аз отказах. Тогава бях нов и не знаех български, не знаех и правилата и законите и ме беше страх. Казаха ми сам да отида до болница, но не знаех къде трябва да отида и не отидох. Казах им, че не знам къде да отида и какво да кажа и ми казаха: „Добре. Забрави.“ И, ми дадох отказ. Затова търся закрила в България, защото знам в България какви са законите.

Жалбоподателят заяви пред съда, че се е запознал с разпитаната по делото свидетелка чрез "организацията". Когато имали някъде събиране го вземали, от време на време се виждали и общували, тя идвала в самата агенция да се видят.

Адв. Л. изложи допълнителни съображения в писмена защита, в обобщение следните доводи и твърдения: 1.Оспорващият заедно с неговия брат е напуснал С. през 2019г. за Турция, след една година били върнати поради липса на документи. За втори път през ноември 2024г. двамата нелегално влезли в Турция, където пребивавали около 10 дни, на 13.11.2024г. не по законоустановения ред влезли на територията на Република България, били откарани от полицията в затворен лагер близо до [населено място].2.Оспорващият бил жертва на домашно насилие от страна на родители си поради сексуалната си ориентация влечение към същия пол, която те не могат да приемат, което счита за потвърдено от свидетелските показания по делото. Той излъгал за сексуалната си ориентация, за да се защити от насилието и за да може да бъде “пуснат навън”. В С. хомосексуалността била силно стигматизирана, а проявите на различна сексуална ориентация често водели до тежки последици, включително социално изключване, насилие и наказателно преследване. Излага, че животът в такова общество формирало чувство на недоверие в институциите и не е могъл да се почувства достатъчно сигурен, „за да се разкрие“ дори пред ДАБ в България и в по-късен етап разбрал, че в България е позволено открито да се говори за сексуалната ориентация и от това не произтичат наказания.

3.Адв. Л. изтъква в писмената си защита, че оспорващият е напуснал родината си по произход , мотивиран от страх от преследване заради сексуалната си ориентация, войната и влошеното общо положение в страната, по време на интервюто е изпитвал сериозно притеснение и страх да говори открито за своята сексуална ориентация.

4.Счита допуснато нарушение на административно-производствените правила в нарушение на чл.35 и чл.36 АПК при неизяснена фактическа обстановка – с оглед сексуалната ориентация на оспорващия, без задълбочен анализ на заявените обстоятелства, и в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Определя мотивите за отказа като незаконосъобразни, „тъй като административният орган не преценил обстоятелството, че по отношение на оспорващия са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила.“ , оспорващият изразил основателен страх от преследване. 5.Счита и допуснато противоречие с материалното право. Жалбоподателят може да бъде обект на преследвания от страна на държавата заради сексуалната си ориентация, той се идентифицира като лице с хомосексуална ориентация, административния орган неправилно счел, че самата принадлежност на жалбоподателят не е достатъчно основание да се приеме, че би бил подложен на преследване в С.. Пзовава се на Доклада на Държавния департамент на САЩ за правата на човека за 2022 г. - макар рядко да бъдат повдигани обвинения по тези членове, сирийските органи за сигурност систематично използват законодателството за произволни арести. Няма официални съдебни процеси през 2022 г., но Human Dignity T. съобщава, че около 200 души са били в затвор заради обвинения свързани с хомосексуалност. Докладът посочвал и практика на службите да създават фалшиви профили в приложения за запознанства с цел идентифициране и задържане на предполагаеми ЛГБТ+ лица, последвано от физическо, психологическо и сексуално насилие в местата за задържане, в райони, контролирани от радикални групировки, като „Х. Т.

аш-Ш.“, били документирани случаи на смъртни наказания срещу лица, обвинени в хомосексуалност, постановени от незаконни съдилища. Позовава се и на Доклада на Агенция на Европейския Съюз за предоставяне на убежище - „С. - посегателства над отделни лица“, според който от септември 2022 г. се наблюдавало изключително много насилие срещу ЛГБТИ лица в различни места — центрове за задържане, контролно-пропускателни пунктове, централни затвори или в редиците на сирийската армия - стр. 123, сериозни нарушения на правата на човека срещу ЛГБТИ лица, извършвани както от правителствени органи, така и от въоръжени недържавни групи, включително екзекуции без съд и присъда, произволни задържания, изтезания, изнасилвания и други форми на сексуално насилие, както и тормоз, дискриминация и експлоатация. Документирани били и случаи, при които “Ислямска държава” и Х. Т. ал-Ш. редовно са задържали, изтезавали и убивали ЛГБТИ лица в териториите, които контролират. Съобщавало се също за отвлечения на хора, възприемани като хомосексуални (стр. 122-124).6.В писмената защита ав. Л. също изтъква, че в зоните под контрола на Х. Т. аш-Ш. се прилагали строго ислямските норми, според които хомосексуалността следва да бъде наказана със смъртно наказание. В своя Доклад на Независимата международна комисия за разследване на Сирийската арабска република от 21 януари 2021 г. се отбелязвало, че „неразрешени съдилища“, създадени от групировката ХТШ и други въоръжени групировки, постановяват смъртни присъди, особено срещу „жени и сексуални малцинства, включително мъже, обвинени в хомосексуализъм“. Според доклада екзекуции на ЛГБТ хора са извършени и в контролираните от групировката „Ислямска държава“ райони. Към момента няма нормативна промяна, която да гарантира защита на ЛГБТ+ лицата в С..

7.Спроед ав. Л., от страна на ДАБ се твърдяло, че оспорващият не е предоставил медицинска документация за сексуалната си ориентация, било внушено на оспорващия по време на производството, че за да докаже своята сексуална ориентация, следва да представи медицински доказателства или да се подложи на медицински изследвания. Изтъква, че ръководството на ВКБООН по темата за кандидатстване за статут на бежанец на основание сексуална ориентация, животът на ЛГБТИ лицата няма универсални отличителни черти или характеристики. Сексуалната ориентация следвало да се преценява задълбочено и с доверие между интервюиращия и кандидатстващия за бежанец и убежище, като се игнорират всякакви стереотипи, неточни и неподходящи възприятия за ЛГБТИ лицата. Цитира съдебна практика на АССГ по конкретни дела, в които се позовавал на решението по дело С-199/2012 на Съда на ЕС, и на практиката на Съда по правата на човека – дори ако разказът на молителя за някои подробности може да изглежда донякъде неправдоподобен. Посочва като пример делото J.K. и други с/у Ш., жалба № 59166/12, 2016, § 93, което не се отнасяло до ЛГБТИ лице, съдът счел, че това не е задължително да накърни общата достоверност на молбата, на молителя. Тъй като административният орган е приел според ав. Л., че тъй като не е представил медицинска документация относно сексуалната ориентация, оспорващият не е представил доказателства, от което можело да се направи извод, че ДАБ пряко нарушила правото на ЕС.

8.Претендира противоречие на отказа на ДАБ с правото на ЕС - с тълкуването на СЕС, дадено в Решение от 07 ноември 2013 година по съединени дела С-199/12—С-201/12 - наличието на законодателство, което е насочено конкретно към хомосексуалните лица и предвижда наказания за тях, позволява да се установи, че тези лица трябва да се разглеждат като съставляващи отделна социална група. В случая, хомосексуалните лица в С. представляват социална група по смисъла на чл. 10, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС, транспонирана във вътрешното право. Съгласно съдебната практика на Съда на ЕС, в частност делото С-199/12 - X, V и Z, в което съдът приемал, че сексуалната ориентация е присъща характеристика, поради която лицата могат

да бъдат обект на преследване и следователно трябва да бъдат признати като бежанци при наличието на реален риск от такова преследване в страната на произход. В случая принадлежността на оспорващия към социална група - лица с хомосексуална ориентация в С. – била безспорно установена, тази група е ясно дефинирана в съдебната практика на Съда на Европейския съюз, по-специално в делото С-199/12 - X, Y и Z, в което съдът приема, че сексуалната ориентация представлява присъща характеристика, която не може да бъде променена и която следва да бъде защитена. 9. Органът отказвал да приеме в оспореното решение натрупването на отделните форми на враждебност и репресия като съвкупност от преследващи действия, нарушавайки принципа, установен в член 4, параграф 3 от Директива 2011/95/ЕС, според който компетентните органи следва да разглеждат всички обстоятелства поотделно и в тяхната взаимовръзка. Вместо да анализира реалните рискове от преследване, основано на сексуалната ориентация и политическата активност на жалбоподателя, административният орган се е фокусирал върху формални елементи на бежанската история, пренебрегвайки съдържателното значение на изложените факти и международния контекст.

10. Държавата на произход — С. е въвела законодателни ограничения и репресивни мерки, които не просто засягат правата на ЛГБТИ лицата, но ги криминализират. Съгласно законодателството на Сирийската Арабска Република хомосексуалните отношения са криминализирани - член 520 от Наказателния кодекс от 1949 г., който квалифицира „противоестествени полови отношения“ като престъпление, наказуемо с до три години лишаване от свобода. Наред с това, член 517 от сирийския НК предвижда санкции за „нарушения на обществения морал“, които често се използват за допълнителни обвинения срещу лица от ЛГБТ+ общността.

11. Не била отчетена влошената ситуация и опасността за живота на жалбоподателя при завръщане в страната му по произход, като буквално посочва следното: „ .. според Сирийския център за наблюдение на правата на човека от 6 март насам в 3. С. са загинали около 1400 души, повечето от които цивилни. Те са убити от силите за сигурност на страната и съюзнически групи, като повечето от тях са от алауитското малцинство, от което идва и сваленият президент Б. А.. Сред убитите има най-малко 745 цивилни, 125 членове на сирийските сили за сигурност и 148 бойци, верни на А.. На 11 март ООН заяви, че по време на насилието са били убити цели семейства, включително жени и деца. Не е отчетено, че е налице военен конфликт, тъй като И. нанесе серия от въздушни удари по Д., С..“

12. Според адв. Л., за доверителят и съществували основателни, реални и сериозни опасения от преследване поради принадлежност към определена социална група, от наказателно преследване без гаранции за справедлив процес и от нечовешко третиране в нарушение на основните права, гарантирани от европейското и международното право. Също адвокатът посочва, че вместо да изпълни позитивното си задължение за защита на основни права, органът е подходил формално, без да отчете тежестта на индивидуалната бежанска история и политико-правния контекст в страната на произход.

Иска се от съда да отмени решението и върне преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ответникът - председателят на Държавната агенция за бежанците, чрез юрк. К. иска от съда да отхвърли така подадената жалба, претендира законосъобразност на решението. Чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата му по произход, както и от организации, които контролират държавата или значителна част от територията на държавата. Твърденията на кандидата не попадат в предметния обхват на ЗУБ, тъй като освен липсата на доказателства за осъществено спрямо него преследване, не се доказвало персонално спрямо него нито се твърди упражняване на насилие и лично да е бил обект на

репресии или да е имал проблеми с различната му сексуална ориентация, която твърди, че има. Изложената от чужденеца бежанска история определя като противоречива и нелогична, което създавало убеждение за недостоверност на заявеното пред административния орган. Счита, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на административно-производствените правила по отношение на оспорващия не са налице основания по чл.8 или чл.9 ЗУБ.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, в това число допълнително справки за ситуацията в С. и конкретно положението на лицата ЛГБТИ общността в С. към 20.10.2025г., както и справка за С. към 03.07.2025г. Жалбоподателят представи чрез адвоката си становище от П. Н., административен директор на бланка на Фондация „Б.“, в която се посочва следното конкретно като препоръка: "Въз основа на дългогодишния си опит можем категорично да потвърдим, че връщането на М. А. Ю. в С. ще изложи живота и личната му свобода на сериозна опасност. Има документирано свидетелства, че ЛГБТИ бежанци, които са експулсирани обратно в С., са ставали обект на преследване и насилие, а в отделни случаи се стига и до саморазправа с тях. Фактът, че М. А. Ю. е вече известен като гей-мъж, би подложило животът му на опасност. Фондация "Б." призовава компетентните органи да вземат предвид високия риск, пред който е изправен Ю., когато разглеждат неговата молба за предоставяне на международна закрила.". Съдържа изводи въз основа на разказа на Ю. - изправен пред сериозна опасност от дискриминация и насилие на основание сексуална ориентация ако се върне в С. - в семейството си е бил подлаган на системен психически и физически тормоз, включително натиск за принудителен брак, през 2020г. е отказал да встъпи в принудителен брак, което увеличило риска за живота и сигурността му, имало свидетелства за дискриминация и отказ от работа поради сексуалната му ориентация. В България Ю. направил стъпки за интегриране в ЛГБТИ общността - идвал два пъти в Р. хъб - първият път като участник в събитие, а вторият път за да се запознае лично с екипа и да сподели житейската си история. Счита за важно, че в С. сексуални отношения между лица от един и същи пол са криминализирани и подлежат на наказание лишаване от свобода до 3 години - чл.520 от Наказателния кодекс. Наред със законовата забрана, ЛГБТИ хора са жертви на произволни арести, насилие и социално отхвърляне, което прави положението им изключително несигурно.

По искане на адвокат Л., по делото са изслушани свидетелските показания на В. З. В..

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка по реда на чл.168 вр. чл.146АПК за законосъобразността на оспорения административен акт, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното по делото решение е връчено на дата 18.07.2025г., а жалбата до съда е подадена на дата 30.07.2025г., с оглед на което е подадена в срок и е процесуално допустима.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото Решение № 3895/10.07.2025г. председателят на Държавната агенция за бежанците е разгледал по същество подадената молба за международна закрила от дата 02.12.2024г. от М. А. Ю., лице от мъжки пол, [дата на раждане] , в [населено място], С., граждани на С., неженен, мюсюлманин сунит, арабин по

етническа принадлежност, които лични данни са установени въз основа подадена от него декларация, молителят не е представил в хода на производството и пред съда документи за самоличност.

На дата 26.11.2024г. М. А. е подал молба за международна закрила - на бланка, заведена на същата дата, съдържаща крайно нечетлив печат, подписана от чужденеца, преводач и трето лице "адвокат - БХК" без обозначение на конкретни имена. Във връзка с молбата за закрила, по протокол от 02.12.2024г., оспорвацият е предаден на от органи на Дирекция Миграция - МВР на органи на ДАБ - РПЦ В., на основание чл.20, т.2 от Наредба Из-1201/01.06.52010г. за реда и временни настаняване на чужденци, за организацията и дейността на специалните домове за временно настаняване на чужденци, и след отразяване в Регистъра на СДВНЧ - Любимец, с приложена заповед за наложена ПАМ. Конкретно за жалбоподателя със Заповед № УРИ -4069 ПАМ - 708/14.11.2024г. на началника на ГПУ Малко Т., е наложена принудителна административна мярка "връщане до страната на произход С.. В мотивите на заповедта е посочено, че на 14.11.2024г. около 13:20ч. след получен сигнал и координати от ОД Малко Т. за бедстваща група лица, на място е установен лек автомобил със 7 лица от мъжки пол, отговарящи на рисковия профил, без документи за самоличност и самоопределили се като граждани на С.. На основание, че чужденецът е преминал от Турция в България и не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, мотиви в докладна записка по описа на ГПУ Малко Т., на основание чл.41, т. 1 ЗЧРБ е наложена принудителна административна мярка "връщане до страната на произход - С. на чужденеца, който пред българските гранични власти е декларирал имена М. А., мъж, [дата на раждане] в [населено място], С., без документи за самоличност.

След предаването на органите на ДАБ, първоначалната молба за международна закрила е потвърдена пред орган на ДАБ на дата 02.12.2024г. , а в молбата на л. 50 от делото е посочено следното искане от властите на Република България: **"искам да живея спокойно, не желая да ходя в армията". Тази молба е подписана от чужденеца, преводач и длъжностно лице при ДАБ.**

По молбата за закрила са проведени на дата 02.12.2024г. следните процесуални действия:

Съставен е регистрационен лист, видно от който М. А. е посочил и трето име - Ю., декларирал следните лични данни: дата на раждане 09.08.2001г., в [населено място], гражданство С., неженен, религия - мюсюлманин сунит; постоянен адрес посочен така - С., [населено място], Х.; за професията си е посочил шивач; за образованието си - "основно"; за езици, които владее е посочил арабски. По списък е посочил родителите си, които са в С., имал две сестри в С. и две сестри в Турция, един брат в С. и един брат с него в България - И..

Съставена е Евродакдактилоскопна карта, от която при проверка в централната база данни на ЕС е посочено, че има подадена само една молба за закрила от чужденеца.

Връчена е покана за провеждане на интервю, насрочено за дата 09.12.2024г., в поканата се съдържа и указание за последиците от неявяване. Поканата е връчена чрез преводач на чужденеца, оформено с подпис и за уведомяването на чужденеца и от длъжностно лице.

Данните, декларирани от чужденеца при регистрацията му, еднозначно са посочени в декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от Закона за чужденците.

Чужденецът е бил настанен в РПЦ към ДАБ, във връзка с което са му връчени указания.

Връчени са му и указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила, връчени на чужденеца чрез преводач и на езика, който разбира - арабски.

С чужденеца са проведени лични интервюта на дати 14.01.2025г. и на дата 03.04.2025г., а във връзка с негово изявление на личното интервю – е съставен формуляр за идентификация и оценка на нуждите от дата 02.04.2025г.

Изпратено е писмо до Държавната агенция за бежанците, на основание чл. 58, ал. 10 ЗУБ от 03.12.2024г., в отговор на което с писмо от 29.01.2025г. от страна на ДАНС не се възразява да бъде предоставена закрила, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На проведеното интервю на дата 14.01.2025г., в присъствието на преводач и за което е подписан протокол, оспорващият е заявил следното:

1. Потвърдил е данните, заявени при регистрацията, обсъдени по-горе. но е заявил е също, че не е използвал други имена, но имал само брат, който бил с него в лагера, други роднини нямал.

2. На въпроса с какви документи и какви транспортни средства и как – легално /нелегално е напуснал С., през кой граничен пункт, оспорващият е дал непълен отговор: напуснал С. през 2019г. с брат му, за Турция, останал там една година, но ги хванали, тъй като нямали документ – „кимлик“ и ги върнали в С.. За втори път напуснал С. през ноември 2024г. за Турция, където останали около 10 дни.

3. Също непълен отговор е даден и на въпроса за начина на влизане в страната – въпрос 8 от интервюто: влязъл в Република България нелегално от Турция на 13.11.2025г. , нямал документи в себе си, „заловиха ви“, закарали ги в районното и били в затворен лагер в Х.. Не притежавал разрешение за влизане и пребиваване в друга държава-членка на ЕС, за първи път в Република България подал молба за международна закрила.

4. Оспорващият също е заявил, че не е бил арестуван никога в държавата му по произход, също никога не бил осъждан, не е имал проблеми заради това, че е арабин нито заради религията си – мюсюлманин сунит. Дал е отрицателен отговор във връзка с политическата си ангажираност - никога не е участвал във въоръжена

групировка, политическа партия и в партийни мероприятия, не е посещавал посолството на С. в Република България.

5. На въпроса какъв е бил неговият последен адрес в С. е посочил следното: - адресът бил в [населено място], напуснал там, неговите роднини били там- майка му, баща му, две сестри и едни брат, имал и две сестри в Турция. В уточнение по 21. Въпрос е запитан може ли да живее при роднините си или на друго място в страната, е даден отговор – „не искам да живея там. Няма да мога заради моята различна ориентация.“

6. На въпроса получавал ли е призовка за армията, дали е служил в армията и какво обучение е преминал, период, чин е отговорил че не е служил в армията, не е получавал повиквателна, но подлежал на служба.

7. На въпроса какво образование име и какво училище е посещавал, също е отговорено непълно – завършил 5 клас, искал да учи за стоматолог, но нямал това щастие, нямал финансова възможност. Опитал да отиде в Турция и животът му се стекъл така, че не успял да учи. На въпрос упражнявал ли е някаква професия, на интервюто е заявил, че е работил като шивач и фризьор.

8. На въпроса да разкаже подробно защо е напуснал държавата си по произход, оспорващият е посочил като основна причина различната си ориентация и харесвал и момчета и момичета, защото като малък бил изнасилен от мъж и сега харесвал вече хора от неговия пол – било през 2009г., бил на 8 години, бил негов съсед на 23 години, който го убедил да пробват, а оспорващият решил да опита. Семейството му не знаели за тази случка и че харесвал момчета, с този човек бил два пъти в сексуални отношения. Заявил е изрично, че е правил секс и с момичета, харесвал и момичета и момчета. Ако семейството му разбере, не можел да си представи какво ще направят, а брат му ако разбере, ще се отърве от него. В С. нямало свобода и това което е той, не е прието. Имало и други момчета, които не са искали да се знае, че са с друга ориентация. Друга причина да напусне страната си е войната и положението в страната му, но той най-вече искал да напусне страната си заради ориентацията си.

9. На въпроса по т. 25 от протокол – да опише града си, - население, етнос, религия, важни обществени сгради, географски особености – планини, реки, отглеждани култури, какви са забележителностите на населеното място, е даден лаконичен отговор. Според оспорващият [населено място] не е нито голям, нито малък, „нашата къща е до хлебарницата“; „там има кюрди, турци. Има всякакви религии“. Също е заявил, че районът бил равнинен, отглеждали се зеленчуци и цитрусови плодове, маслини. Като типични ястия е посочил – куббе, мехши и кебап. На въпрос кои са най-близките големи градове до вашето населено място, оспорващият е посочил само [населено място]. На въпрос как изглеждат номерата на колите в областта му е отговорил бяла табела с черен надпис. На въпроса да опише знамето на С. е отговорил – зелено бяло с три червени звезди, а валута –

сирийска лира. За страните, с които граничи С., е отговорил : Турция, Л., И., Й., П.. На въпрос дали С. има излаз на море, е отговорил, че има море в С., но не знае как се казва, от страната на Л.. На въпроса към момента района по местоживеенето му от кого се управлява и от кога, оспорващият е отговорил, че [населено място] е под контрола на А. А.. На въпроса имало ли е заплаха лично към него и упражнявано ли е насилие, е отговорено отрицателно – не е заплашван и не е упражнявано насилие. Не искал да се върне там по причина различната ориентация, която имал. На дата 02.04.2025г. е съставен Формуляр за идентификация и оценка на нуждите, съставен също в присъствието на преводач от отговорен служител при ДАБ. В графата за психически проблемни области е посочено следното: определя себе си като лице с интерес към двата пола, от 8 г. имал връзка със съсед, който тогава бил 23г., спял добре. В графата социални проблеми е посочено: родителите в С., имал двама братя – един в С., един в България и четири сестри – две в С. и две в Турция – омъжени. В графата образователни е посочено – завършил 4 клас. В графа ежедневни дейност е отбелязано – работил в С. като шивач 10 години в [населено място]. В графа правни проблеми е посочено – иска сигурност и спокойствие, а в графа културни потребности – арабин, мюсюлманин сунит. На допълнителен лист са посочени и допълнителни данни: на 8 г. имал първи контакт със съсед, което се случило 2 пъти, после се разделили, по-късно имал контакти с други мъже, в началото на февруари имал връзка с българин на 28 г. – еднократно интимна връзка, нямал контакт с този човек повече, не знае телефона му. Връзките му с мъже били хаотични, нямал продължителни връзки, Връзка с жена не е имал. Освен тези данни е отбелязано, че тук е работил 1 месец в строителството имал заделени пари, не яде месо, не се храни в столовата. Ходил в БЧК и споделил проблема си. Насочен бил от интервюист А. Т. към БЧК с молба за документ за доказване на сексуалността.

На дата 03.04.2025г. е проведено второ интервю, като на въпроса как е установил своята сексуална ориентация е отговорил, че това е станало малко след ситуацията с неговия съсед, бил 8-9 годишен, посочил е и подробности за случая, но категорично е заявил, че не е насилван, доброволно го направил, посочва, че е било вот любопитство., имал доверие на този човек. На въпроса как се определя в зависимост от сексуалните му влечения е посочил, че се определя като гей, харесвал само момчета. Обичал само веднъж едно момиче – било преди една година, те били роднини, нямал сексуални отношения с нея, контактували по телефона, опитал се да се сгоди с нея, казвала се А., но родителите ѝ не я дали. На въпроса дали е имал връзки с момичета е отговорил: нямам влечение към женския пол, „аз свикнах с момичето и тя много ме търсеше и аз свикнах с нея“, „не съм имал връзка с момиче“. На второто интервю е зададен и въпрос дали някой от семейството му знае за сексуалната му ориентация и защо не е споделил, е отговорено, че не дава повод да се съмняват, никой от неговото семейство не знаел,

че харесвал същия пол. Също оспорващият е посочил, че родителите му са го сгодили за едно момиче, накарали го насила и той се съгласил, но се обадил на момичето,, че не иска да се ожени за нея и тя казала на нейните родители. Родителите на оспорващия се ядосали много , знаели, че е насила и накрая се съгласили с него. В С. всичко било уговорено, едно момиче било убито, защото не искало да се омъжи. Имал контакт преди месец - с българин, говорещ английски, запознали се чрез сайт, посочил е и сайтове, в които започнал да се записва – бил на 18 години, и на работа се запознавал с такива момчета. С оспореното по делото решение председателят на ДАБ е отхвърлил молбата за закрила, като на първо място от фактическа страна е обсъдил изявленията на оспорващия за неговата сексуална ориентация, както и втората причина – войната и влошеното общо положение. Въз основа на заявените данни е прието, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ поради наличието на множество нелогични и неправдоподобни твърдения, а от заявените факти не можело да се направи извод за основателни опасения от преследване. Като нелогични и противоречиви са определени твърденията – заявеното на първото интервю, че оспорващият имал влечение към двата пола, а на второто интервю че нямал влечение към женския пол и нямал връзка с жена. Заявил, че браковете в С. са уредени, но след отказа му да се ожени за момичето, за което бил сгоден от неговите родители, нямало последици за него. Обсъдени са и твърденията му, че не е бил задържан или арестуван , не е бил съден по каквато и да е причина, в Турция също нямал проблеми с неговата сексуална ориентация, въпреки това решил да напусне страната си . Прието е за нелогично, че ако човек е подложен на постоянен тормоз или дискриминация ще живее толкова години и би успял да се прикрие без никой да разбере неговата сексуална ориентация, давал разнопосочна информация в двете проведени интервюта за сексуалната си ориентация. Като краен извод е посочено, че в конкретния случай можело да се направи извод, че молителят вероятно не е гей, представената история е недостоверна и единствената му цел е опит за легализиране на престоя му в страната., по които съображения е направен извод, че няма основание за предоставяне на закрила по чл.8 ЗУБ- не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ поради наличието на множество нелогични и неправдоподобни твърдения от негова страна, а от фактите, които посочва в бежанската си история, не може да се направи извод за наличието на основателни опасения от преследване.

Въз основа на установените факти в решението е направен извод, че не са налице и основания по чл. 9 , ал.1 ЗУБ – не е бил принуден да отпътува от страната си по произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, срещу него не са предприети такива действия от държавната власт или от някоя конкретна

групировка, на която държавата не може да противостои. Прието е също така, че бежанската история не е подкрепена с доказателства за посегателства от субектите на тежките посегателства, посочени по чл. 9, ал.2 ЗУБ – държавата или партии и организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, формиран е извод, че не съществуват законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 и ал.2 ЗУБ. По отношение на предпоставките по чл. 9, ал.3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, е направен анализ на актуалната ситуация в С. с оглед критериите в Решение от 17 февруари 2009г. по делото С-465/07 на СЕС и Решение от 30. 01.2014г. по дело С-285/12 на СЕС – по тълкуването на чл.15,б.в от Директива 2004/83, които се преценяват във връзка с прилагането на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Критериите, изведени в цитираната практика на СЕС са приложени с оглед данните за ситуацията в С. по справката на Дирекция „Международна дейност“ към 19.05.2025г., въз основа на които данни и съгласно пълзящата скала по т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07, и предвид оценяването, че в случая не се установявало спрямо оспорващия да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му в страната му по произходи в частност в района на обичайното му пребиваване, той би бил изправен пред реален риск от преследване. Отхвърлени са и предпоставките по чл.9, алинеи 4, 5, 6 и 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, в това число и тъй като не се позовава на причини от хуманитарен характер.

По изложените съображения за ситуацията в страната по произход на оспорващия и на основание недостоверност на представената бежанска история, поради липса на предпоставки по чл.8 и чл. 9 ЗУБ, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А. Ю..

Пред съда от страна на оспорващия са ангажирани свидетелските показания на В. В., българска гражданка, 20 годишна, която на въпроси на съда заяви, че са приятели с оспорващия, контактували на английски език чрез гугъл-преводач, свързвало ги това,, че и двамата са от ЛГБТИ общността, просто били приятели, виждали се на живо, разхождали се из града и си говорели много често чрез гугъл-преводач. Познавала оспорващия от 6 месеца, чрез общи приятели от ЛГБТИ общността., свидетелката се занимавала с подкрепа на ЛГБТИ, осъществявала доброволческа работа, лично като гражданин. Научавала за проблема чрез личен контакт с хората – чрез приятели и обща среда. Посещавала всяка седмица отворените лагери за бежанци в С., визира двата лагера във В. и на военна рампа., помагала чрез емоционална подкрепа, говорели на английски език с чужденците и чрез гугъл преводач. Оспорващият многократно споделял, че се определял като гей-мъж и често си говорели за това, каква емоция изпитвал той и за страха, който той изпитвал. Споделял на свидетелката за „насилието“ през което преминал в

родината си по произход, през тежките години, през които е трябвало да крие своята ориентация точно от притеснение за здравето си и доброто си състояние, притеснение от домашно насилие. Споделял на свидетелката, че работел различни работи като работник – шивач и в строителната дейност, също споделял, че силно се притеснявал от семейството си и от преследване, насилие в дома си, т.е. от родителите му. Казал на свидетелката, че е споделил с родителите си за влечението си към мъже, което имало много негативен отговор, насилие и лишаване един вид от свобода в дома му., след което той казал на семейството си, че това не е вярно, че харесвал жени и, че това било лъжа, с която се защитил. Споделял колко трудно било да бъде гей-мъж в родината си и да изразява себе си., за страха, който имал при среща с други мъже – това бил фундаментален страх за това, че ще бъде преследван от държавата, затворен и насилван, това било по време на режима на Б. А..

Жалбоподателят в съдебно заседание след разпита на свидетелката в ход по същество заяви, че на интервюто „не казах тези неща, защото ме беше срам, притеснявах се, не знаех как ще реагират“. След като се запознал с „тази организация“ му обяснили, че трябва да каже истината, чак сега признавал тези неща. От агенцията му поискали медицинско, той отказал, и затова са отказали молбата му. Казали му да отиде в болница, но той не знаел къде и не отишъл. Търсел закрила в България, защото знаел какви са законите.

Що се касае до изложеното в писмото на П. Н., директор на „Б.“, адресирано до Държавна агенция за бежанците, то е предоставено на 01.09.2025г. на адв. Л., която го представи по делото. Твърденията в същото, че оспорващият бил подлаган на системен тормоз в семейството му, както и, че заради сексуалната ориентация има отказ за работа, не кореспондират със заявеното от оспорващия на проведените две интервюта.

Единствено кандидатът за международна закрила е допустимо да заяви причините, поради които търси закрила и не желае да се завърне в държавата си по произход, поради това следва да бъдат ценени само заявените от него твърдения за факти и обстоятелства и то дадени в рамките на производството по молбата за закрила или пред съда- с оглед задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната директива. Установената процедура за разглеждане на молбите за международна закрила е указана на кандидата за международна закрила чрез връчването на подробни указания за правата и задълженията му и на разбираем за него език. С оспорващия са проведени две интервюта, също и от социален експерт е съставил формуляр за оценка на нуждите му в присъствието на преводач, като съвсем спокойно и с подробности, оспорващият е заявявал сексуалната си ориентация. Изявлението му пред съда, че едвам „сега“ казвал истината, защото не знаел, как ще се реагира, е изцяло несъответно на изявленията му пред интервюиращия орган и пред социалния работник. Също оспорващият не направи лично изявления пред

съда, които да съответстват на твърденията на други лица за него, че бил държан затворен и бил насилван, че е получил отказа за работа поради сексуалната му ориентация.

С оглед на всичко изложено, не следва да бъдат ценени твърдения на други лица за факти и обстоятелства, непосочени от оспорващия и корено противоположни на изявленията на оспорващия по време на производството по молбата му и пред съда.

В писмото на директора на Б. – л. 100 от делото, се съдържа твърдение, че оспорващият направил стъпки за интегриране в ЛГБТИ общността - идвал два пъти в Р. хъб – първият път като участник в събитие, а вторият път за да се запознае с екипа и да сподели своята житейска история, което показвало неговото търсене на връзка с ЛГБТИ общността и стремежа му, да намери безопасна среда за себеизразяване. Съдът намира, че за период от около една година, само едно посещение на събитие и второ за запознаване с екипа, не потвърждава тезата за приобщаване, а за търсене на възможност да бъде подпомогнат за постигане на целта си – узаконяване на престоя си.

В писмото също се посочва, че с чл. 520 от Наказателен кодекс на С., отношения между лица от един и същи пол са криминализирани и се наказват с лишаване от свобода до 3 години. Също се твърди, че такива лица са жертви на произволни арести и социално отхвърляне. По тези въпроси се съдържат данни в изготвената от Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ справка № МД-02-571/20.10.2025г. относно С. и положението на ЛГБТИ + общността, като твърденията за криминализиране на такива отношения, безпротиворечиво се установяват, в това число и от съдебната практика по други казуси.

В справката е посочено и следното:

1. За криминализирането на хомосексуалността в С. - Наказателният кодекс на С. от 1949 г. криминализира сексуалните отношения между лица от един и същи пол и които са забранени, - „неестествен полов акт“, като разпоредбата предвиждала наказание от три години лишаване от свобода. На среща с журналисти през декември 2024 г., М. Х. от политическия офис на организацията „Х. Т. АЛ Ш.“ (HTS) е заявил, че отношението към ЛГБТИК лицата е една от темите, които ще бъдат обсъждани от новото правителство, но няма данни за краен резултат. Източници документирали злоупотреби срещу лица от ЛГБТИ общността по време на сирийския конфликт от страна на държавни и недържавни субекти. Освен това, според Freedom House лица, заподозрени в еднополови връзки, "са изложени на риск от екзекуция в територии, контролирани от екстремистки групировки", а според други източници, хомофобията била широко разпространена в сирийското общество, включително от членове на семейството, религиозни групи и обществото като цяло. Според статия на първата сирийска ЛГБТИ организация „Пазители на равенството“ – GEM, от декември 2024г. насам въоръжени групировки, свързани с

новите власти, както и недържавни участници, са замесени в сериозни нарушения срещу лица от ЛГБТИК+ общността, включително привличане на вниманието чрез приложения за запознанства, домашни обиски, отвлечения, произволни арести, заплахи за физическо насилие и обезобразяване, както и други опасни практики като принудително заснемане и публично порицание., обществото се превърнало в основен източник на насилие срещу ЛГБТИК+ лица., докато властите същевременно не показвали подкрепа за лицата от въпросната общност. Също организацията GEM публикувала през април 2025г. доклад, съобщаващ за насилие през първите два месеца на 2025г. срещу няколко сирийски трансесексуални жени в множество градове, документирано с видеоклипове, показващи въоръжени лица, които ги арестуват, бият и заплашват със смърт и осакатяване, друг източник отбелязвал случаи на тежки нарушения без официално разследване, търсене на отговорност или правен отговор, съдебната система оставала безразлична., а според трети източник, тези лица били изложени на нарастващ риск от тежка дискриминация, правни санкции и заплахи от насилие.

2. Същевременно, в справката е цитирана статия на М..co.uk, актуализирана към 10 януари 2025г. с информация за лица от ЛГБТИКА+ общността в С., която цитирала сирийски хомосексуалист и активист за човешки права на име Ф. З., който основава организацията GEM – Пазители на равенството, който бил принуден да избяга през 2020г. от С. след като групировката „Х. Т. ал Ш.“ - HTS, го отвлеча два пъти и отправя смъртна заплаха към него. Той казва, че чувал сирийци от ЛГБТИК + общността които се завръщат безопасно на контролираната от HTS територия за разлика от дискриминацията, на която били подложени по време на режима на А. и бунтовническите групировки. Един от членовете на борда на GEM, лице с трансесексуална ориентация, сега живеел в Д., същата организация съобщава и за депортиран от Турция в С. хомосексуалист, който бил задържан от HTS за две седмици, за да научи стихове от К.. Тази присъда била по-лека от преди, но от GEM, остават предпазливи относно новите лидери на С., заявявайки, че е твърде рано за крайни преценки. Според г-н З., най-голямата пречка пред безопасността на сирийската ЛГБТИК + общността е широко разпространената хомофобия в сирийското общество, режимът на Б. А. систематично работи за да направи хората консервативни, расистки и хомофобски настроени, ако властите не атакували тези лица, обществото ще го направи, дава пример с трансесексуална жена, върната от Турция в С. през лятото на 2024г. и убита от семейството си при завръщането.

Правна преценка на съда по законосъобразността на оспореното решение и основателността на жалбата:

С оглед приетото за установено по фактите, жалбата е изцяло неоснователна.

Що се касае до понятието за тежки посегателства, то с Решение от 16 януари 2024 г., WS, Дело С-621/21. Съдът на ЕС по т. 3 от диспозитива е дал тълкуване на член 15,

букви а) и б) от Директива 2011/95, че понятието „тежки посегателства“ обхваща реалната заплаха за молителя да бъде убит или да бъде подложен на актове на насилие от страна на член на неговото семейство или общност поради предполагаемо нарушаване на културни, религиозни или традиционни норми и че следователно това понятие може да доведе до признаване на статут на субсидиарна закрила по смисъла на член 2, буква ж) от тази директива. Съдът намира, че не се доказва оспорвания да е изложен на посегателства от страна на неговото семейство, изрично е заявил, че не им е давал повод да узнаят за различна негова ориентация, при което е неясно защо счита, че може да бъде подложен на тежко посегателство, няма разумно основание да се предполага такова посегателство без конкретни данни.

Видно от данните в справката, като съдът отдава значение на изявленията на г-н З., данни за тежки посегателства по смисъла на чл. 15 Директивата не са споменати по отношение на лицата от мъжки пол и заради сексуалната им ориентация от властите, като наказание лишаване от свобода 3 години по наказателния кодекс на С., не може да се прецени като тежко посегателство. Няма актуални твърдения за обществена хомофобия спрямо мъже заради сексуалната им ориентация и от страна на семейството. Оспорваният освен това е заявил пред интервюиращия орган, че във връзка с работата си се е запознавал с такива лица, т.е. е могъл да заяви сексуалната си ориентация пред други лица в страната си по произход, освен това твърди, че никога не е бил преследван или арестуван, и никога не е упражнявано насилие срещу него. Тези обстоятелства не сочат на обоснован страх от насилие или преследване от страна на член на неговото семейство или общност.

Изложените данни от справката следва да бъдат възприети като относими към изводите на Съда на ЕС в цитираната от адв. Л. съдебна практика -С-199/12, С-200/12 и С-201/12, X, Y и Z срещу M. voor Immigratie en Asiel. Така според СЕС хомосексуалните лица могат да бъдат считани за принадлежащи към определена социална група по смисъла на Директива 2004/83/ЕО, заменена от Директива 2011/95/ЕС) – чл. 10.

Според СЕС: сексуалната ориентация е характеристика, която е толкова фундаментална за личността, че не може да се очаква от лицето да се откаже от нея, за да избегне преследване ; фактът, че наказанието не винаги се прилага, не означава, че няма реален риск от преследване; не може да се изисква от кандидата да прикрива сексуалната си ориентация, за да избегне опасност. Следователно, тези лица, попадат в понятието за социална група, и преследване, основано на сексуална ориентация, може да обоснове предоставяне на бежански статут. Този стандарт се прилага в случай че бъде установена действително принадлежност на търсещото закрила лице към тази социална група.

Също така СЕС е приел, че по принцип, доколкото сексуалната ориентация е свързана или с вродена характеристика на личността или със споделена социална

идентичност, обичайно не следва да се изискват доказателства за твърдяната принадлежност. Доколкото обаче заявеното следва да е истина, тъй като само лица действително принадлежащи към съответната социална група се ползват от тази защита, а злоупотребата с подобно твърдение е израз на неуважение към самата социална група, съдът следва да следи от всички изложени факти и обстоятелства в бежанската история, дали твърдяното е вярно.

Що се касае до основния довод, посочен в жалбата и в писмената защита по делото, заявен от самия оспорващ, че е поискано да представи медицинско доказателство за сексуалната си ориентация, но той отказал, съдът съобрази следното:

Установява от посоченото в Формуляра за оценка на нуждите – л. 27 от делото, записано изявление на оспорващия, че е посетил организациите БЧК и К., К. - да търси работа, а бил насочен в БЧК от интервюиращия орган с молба за документ за сексуалността му. Такъв документ не е представен по административната преписка, както и по делото. Както заяви оспорващия пред съда, бил е насочен за медицински документ за сексуалността му.

Видно от мотивите на решението на ответника, непредставянето на медицински документ от оспорващия по какъвто и да е въпрос не е споменат като причина за постановяване на отказа по молбата му за закрила. Твърдението на адв. Л., че като е бил насочен за медицински документ с оглед твърденията му за сексуалността му, е допуснато нарушение, в това число на правото на ЕС, невярно. Това следва от даденото тълкуване с Решение на Съда на ЕС от 3 април 2025г. по дело С-283/24, с диспозитива на което е дал тълкуване на чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32 / ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила , във връзка с чл.47 от хартата на основните права на ЕС и чл. 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, са тълкувани в смисъл, че: за да изпълни предвиденото в посочения член 46, параграф 3 изискване за цялостно и ex nunc разглеждане, първоинстанционния национален съд , сезиран с жалба срещу решение на решаващия орган, с което се отхвърля молба за международна закрила, трябва да разполага с правомощието да разпoredи медицински преглед на кандидата за международна закрила , когато счита, че извършването на този преглед е необходимо и релевантно за целите на оценката на тази молба. Съдът на ЕС с Решение от 25 януари 2018 г. по дело С-473/16 по тълкуването на чл. 4 от Директива 2011/95 е посочил, че разпоредбата допуска орган, който отговаря за разглеждането на молбите за международна закрила, евентуално юрисдикциите, сезираи с жалба срещу решение на този орган, да назначат експертиза за оценяване на фактите и обстоятелствата относно твърдяната сексуална ориентация на молителя, при положение, че условията за такава експертиза са съобразени с основните права, гарантирани от Хартата за основните права на Европейския съюз, че посоченият орган и тези юрисдикции не основават решението си само на

изводите на експертното заключение и че не са обвързани от тези изводи при преценката на декларациите на молителя за сексуалната му ориентация. С т. 2 от диспозитива на последното решение Съдът на ЕС е приел тълкуване на чл. 4 от Директива 2011/95, според което тази разпоредба не допуска при преценката на действителната сексуална ориентация, твърдяна от лице, търсещо международна закрила, да се извършва и използва психологическа експертиза, която има за предмет въз основа на проективни личностни тестове да създаде представа за сексуалната ориентация на това лице.

Следва да се отчита съществената разлика между психологическа експертиза и медицинска експертиза, като оспорващият не е насочван и от него не е изисквано да се подлага на психологическа експертиза за определяне на сексуалността му.

Оспорващият е заявил на интервю, че при работата си се запознавал с различни хора и такива като него и в сайтове, освен това не е бил преследван и срещу него не е оказвано насилие, заявил е действително противоречиви данни, които правилно са преценени в решението на председателя на ДАБ като обосноваващи извода за недостоверност на бежанската история, посочени по-горе.

Съдът констатира съществени различия и дори противоречия във фактите, които не просто поставят под съмнение истинността на бежанската история на оспорващия, а сочат на опит да бъде представена достоверна бежанска история, обосноваваща предоставяне на международна закрила. Така оспорващият не е посочил точно какво представлява знамето на С., дал е оскъдни данни за града, в който последно е живял – [населено място], на границата с Турция и стратегически през годините, а като о писание на мястото, където живее е посочил, че къщата им е „до хлебарницата“ а градът му бил нито голям, нито малък. Освен това този град се намира на границата с Турция, известни са във времето назад нападения на Турция срещу кюрдите на сирийска територия, и стратегическото положение на този град за Турция. но оспорващият е заявил само, че в града му има кюрди и турци. Заявил е на интервюто, проведено на 14.01.2025г., че градът бил под контрола на А. Ал Ш., без да посочи други данни. Посоченото име съвпада с истинското име на лидера на групировката Х. Т. ал Ш., който по-късно на 29 януари 2025г. е назначен за президент на С.. Но е известно, че преди офанзивата с начало 27 ноември 2024г., групировката е контролирала части от провинциите А. и Идлиб, а лидерът на С. е бил известен с друго име до назначаването му за президент - с псевдонима А. М. Ал Г.. Също така оспорващият е дал неточна информация за знамето на С., които е променено след свалянето на режима на Б. А. през декември 2024г. Така посоченото от оспорващият, че знамето на С. е червено и бяло зелено бяло с три червени звезди е неточно. Така новото знаме на С. съдържа и допълнителен цвят, - черен, който не е посочен от оспорващия, който цвят се е съдържал и в предишното национално знаме на С..

Оспорващият не е предоставил данни по първия поставен от него въпрос –

нежеланието му да служи като войник в С., към ноември 2024г. е бил на 23 години, но не е изложил доводи имало ли е причини за това, особено след като е върнат принудително от Турция, по неговите думи, и е бил във фокуса на властите.

Що се касае до изнесените данни в жалбата и в писмената защита за посегателства над лица заради сексуалната им ориентация от групировката Х. Т. ал Ш., то те са с давност 2022г., т.е. когато оспорващият е бил в С. и по думите му, е живял на територия, контролирана от тази групировка, но не е засегнат от такива посегателства. Дори не е споделил такива случаи, които ако са съществували, бе следвало да са му известни, нещо повече, по думите му се е запознавал с гей-мъже. Нереалистично е и твърдението, че искал да стане стоматолог, но нямал финанси, при завършен 5 -ти клас. Също противоречиви са твърденията, че харесвал и момичета, обичал едно момиче, а впоследствие, че е само мъж-гей. Несъответства на вписаното в протоколите и твърдението, че оспорващият се е страхувал да говори за сексуалната си ориентация по време на интервюто. Няма разумно обяснение да не изложи в достатъчна степен подробности и да даде отговори на зададените му многобройни въпроси, свързани с положението в града в който живее, особено за район в С., в който части се контролират и от кюрдите, а е известно отношението на Турция към кюрдите, в това число и в С., а същевременно [населено място], като разположен в близост до границата, е стратегически за Турция. На въпроса да опише неговия град – население, численост, етност, религия, важни обществени сгради, географски особености – планини, реки, отглеждани култури, какви са забележителностите на населеното място, в което е живял, отговорът е, че : „Градът нито е голям, нито малък. Нашата къща е до хлебарницата. Там има кюрди, турци. Има всякакви религии. Района е равнинен. Отглеждат зеленчуци и цитрусови плодове, маслини.“ Посоченото, че в града има турци и кюрди е просто абсурдно, тъй като самият оспорващ е посочил себе си като арабин, но такъв етнос не е посочил да живее в [населено място]. Отговорът е твърде бланкетен и без конкретни данни, и даден от лице, което действително е живяло там. Както се посочи, неточно е описал и знамето на С., несъответства нито на знамето при режима на А. нито след него от декември 2024г.

Следователно, оспорващият на интервюто се въздържал да дава отговори за факти и обстоятелства, които могат да бъдат потвърдени от публични източници. Само въз основа на потвърдени данни от публични източници е възможно да се приеме достоверност на твърденията му за факти и обстоятелства, които не могат да бъдат потвърдени. В случая обаче тъй като общата достоверност на заявените факти, които могат да бъдат потвърдени е неудовлетворителна, а в останалата част – противоречива, то бежанската история в цялост следва да се приеме за недостоверна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от

ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения, а твърденията му за принадлежност към определена социална група се приемат за недостоверни. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Следва да бъдат възприети изцяло изводите за ситуацията в С. в оспореното решение, както и за личното положение на оспорващия, и които данни, съобразени и по представената справка пред съда, не съставляват основание за предоставяне на хуманитарен статут, в това число при съобразяване, че заявеното основание за сексуалната ориентация на оспорващия, се прие за недостоверно. Обстановката в С. не съставлява сама по-себе си основание за предоставяне на хуманитарен статут, както правилно е преценено в обжалваното решение, такова основание не е налице и след постановяването му. Действително, обстановката все още е нестабилна на цялата територия на С., има конфликти в отделни области. Международната общност подкрепя преходното правителство да установи ред в страната и преход към уреждане на конфликтите, възстановяване в страната и парламентарни избори, за възстановяване на икономиката. Отменени са международни санкции, президентът е постигнал договорености за инвестиции, възстановени са международни транспортни връзки, предоставят се международни помощи за завръщащите се сирийци. Показателен е и факта, че значителен брой сирийци се завръщат доброволно.

Правилно и обосновано се явява заключението на ответника в оспореното решение за липса на заплаха от смъртно наказание или екзекуция в страната по произход на

оспорващия във връзка с чл. 9, ал.1, т. 1 ЗУБ, както и данни за изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание – чл. 9, ал.1, т.2 ЗУБ. Установява се по делото, че оспорващият не е бил принуден да напусне С., поради това че там е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства, не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността му, както и изтезание или нечовешко, или унизително отношение или наказание по каквито и да е причини. Семейството му е в С., не е изложил данни да са под постоянна заплаха, както се посочи, е отговорил съвсем бланкетно и непълно за града, в който живее, което опровергава твърдението, че обстановка в С. съставлява основание за предоставяне на хуманитарен статут. Правилно са преценени и основанията за прилагане на разширенията в хипотезите за предоставяне на хуманитарен статут, дадени с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 на СЕС и обосновано е приел вр. т. 39 от същото решение, не е налице ситуация на вътрешен въоръжен конфликт и висока степен на безогледно насилие, обратното, държавната власт се намесва при въоръжени конфликти с групировки и полага усилия за мир и ред в страната. Ситуацията непрекъснатото се развива и в посока на подобрене, показателен е високият брой на завръщащи се сирийци, подкрепата на международната общност. Към настоящия момент не са налице данни за продължаване на вътрешния въоръжен конфликт между правителствените войски и въоръжени групировки в отделни райони, поради което липсват и на предпоставките на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Не съществува спор и относно това, че са налице спорадични инциденти в отделни области, но силите на преходната администрация разширяват присъствието си, като постепенно обстановката се нормализира. Липсват категорични доказателства дори в по-неспокойните райони интензитетът на военните действия да достигат нивото, разглеждано в Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07. Що се отнася до съществуването на опасения от тежки заплахи срещу живота или личността на оспорващия, то конкретни и достоверни твърдения от негова страна и за личното му засягане, то правилни са и изводите в оспореното решение, че липсват предпоставките на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на кандидата. Безогледно насилие на територията на страната към настоящия момент и момента на постановяване на оспореното решение не се установява. След падането на режима на Б. А. през декември 2024г., от съществено значение са усилията на преходното правителство да стабилизира нацията и да изготви нова конституция, преходната е анулирана в края на януари 2025г., парламента е разпуснат, както военните и службите за сигурност на преходното правителство. На 29 март А. Ал Ш. е обявил сформиранието на преходно правителство, съставено от министри от различен етнически произход, включва и министри от правителството на А.. През май 2025г. президентът на САЩ заявява, че по молба на престолонаследника на С. А., прекратява санкциите срещу С., след разговор и с

турския президент, който също е настоявал за премахване на санкциите. Премахването на санкциите на САЩ, които откъсват С. от световната финансова система, прави възможно по-голяма хуманитарна помощ и чуждестранни инвестиции и търговията, докато страната се възстановява. Също така, президентът на САЩ заявява, че се правят стъпки за възстановяване на нормалните отношения със С.. Същевременно Турция заявява, че в близко бъдеще няма намерение да намали броят на турски военни на сирийска територия – около 20 000, Турция обучава и съветва сирийските сили за сигурност и предоставя подкрепа за възстановяването и завръщането на сирийските бежанци, военното присъствие можело да бъде преоценено само когато С. постигне мир и стабилност, когато заплахата от тероризъм в региона бъде напълно премахната. В справката по делото са изнесени данни на ВКБООН, стр. 94 от делото, според които постоянно нараства броят на завръщащите се , както и вътрешно разселени лица. В справката са обсъдени и безспорни данни за предоставяна помощ от ВКБООН на сирийски граждани, за подписани споразумения и подкрепа. Посочени нападения в [населено място] „М. Е.“ през юни 2025г. с цивилни жертви, на ескалация на напрежението от страна на И.. През декември от страна на САЩ са нападнати цели, свързани с ИДИЛ в С.. Както призова международната общност още след падането на режима на А. в С., запасите от химически оръжия следва да бъдат унищожени както и свързани с ИДИЛ бази и лица. Неотносими данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице.

В заключение, постановеното с оспореното решение е правилно като резултат и на основание актуалната обстановка в С.. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства по смисъла на цитираната по-горе съдебна практика на Съда на ЕС, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унизително отношение. Правилно е и приетото, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 или чл. 9, ал.8 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не я заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Всичко изложено сочи на извод, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, молбата за закрила е разгледана при спазване на процесуалните правила, решението е постановено в съответствие с материалния закон и правото на ЕС, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Ю., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу Решение № 3895 от 10.07.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: